

РЕШЕНИЕ

№ 5749

гр. София, 02.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 77 състав,
в публично заседание на 14.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Баева

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **2944** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по жалбата на „Медицински център репродуктивно здраве“ ООД със седалище и адрес на управление [населено място], срещу Постановление от 02.03.2023 година на Началника на отдел „Методология на административнонаказателната и инспекционна дейност“ към Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, с което е обявено съществуването на трудово правоотношение между Д. Д. И. и „Медицински център репродуктивно здраве“ ООД [населено място] с начална дата 22.04.2021 година и е дадено предписание за сключване на трудов договор в срок до 10.03.2023 година. Жалбоподателят твърди, че постановлението е издадено при допуснати съществени процесуални нарушения, неправилно приложение на материалния закон и в несъответствие с целта му. Твърди, че след съставяне на констативния протокол не му е дадена възможност да изрази становище и да представи доказателства, което е довело до постановяване на оспорения акт при неизяснена фактическа обстановка и грубо нарушаване на правото му на защита. Отделно от това твърди, че сключеният с Д. Д. И. граждански договор не съдържа елементи на трудов договор : място на работа, работно време, обем на работа, възнаграждение. Твърди, че неправилно, с оспореното постановление, е обявено съществуването на трудово правоотношение за минал период. Моли съда да постанови решение, с което да отмени оспореното постановление.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуален представител, поддържа жалбата. Твърди, че до м.март. 2023 година И. е работил по граждански договор, а

след това по трудово правоотношение. Претендира присъждане на разноски – държавната такса за образуване на делото.

Ответникът – Дирекция „Правно осигуряване на инспекционната дейност“ към Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, чрез процесуален представител, оспорва жалбата. Твърди, че постановлението е издадено от компетентен орган, при спазване на процесуалните правила, правилно приложение на материалния закон и в съответствие с целта му. Моли съда да постанови решение, с което да отхвърли жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Като ответник е конституирана Дирекция „Правно осигуряване на инспекционната дейност“ към Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, като учреждение в структурата на която е органът, издал оспорения акт, съобразно трайната практика на Върховния административен съд на Република България. Дирекцията не е юридическо лице, но АПК не въвежда такова изискване. Не са юридически лица и териториалните поделения – дирекции „Инспекция по труда“.

Съдът, след преценка на събраните в хода на административното и съдебното производство писмени документи, приема за установено от фактическа и правна страна следното :

В Протокол № ПР23004444/02.03.2023 година са обективирани извършени проверки в „Медицински център репродуктивно здраве“ ООД [населено място] в обект, находящ се в [населено място], район „К. поляна“, [жк], [улица] на 06.01.2023 година, 11.01.2023 година, 08.02.2023 година и 02.03.2023 година. В протокола е посочено, че са представени граждански договори с Д. Д. И..

Видно от договори № № 44/21.04.2021 година, 12/31.12.2021 година и 6/30.12.2022 година жалбоподателят е възложил на И. да поддържа дворните, зелените, градинските и тротоарни площи, прилежащи към сграда, в т.ч. поддържане на тревния килим, декоративните растения, почистване на външните площи от текущо замърсяване и сняг за периода 22.04.2021 година - 31.12.2021 година, 04.01.2022 – 31.12.2022 година и 01.01.2023 година - 31.01.2023 година. В чл. 5 от договора страните са постигнали съгласие за дължимото възнаграждение, както следва : косене на тревен килим – 118,46 лева; почистване на сняг – 118,46 лева; почистване на текущо замърсяване на външни площи – 63,06 лева; поддръжка на декоративни растения – 118,46 лева, платимо всеки месец, в който е извършена работата, или най-късно до 30-то число на следващия месец. В чл. 7 от договора е посочено, че времето и мястото на изпълнение на задълженията се определят от възложителя. Съобразно чл. 17 от договора започването на изпълнението на работата от страна на изпълнителя е равнозначно на осигуряване от страна на възложителя на всички необходими технически, организационни и други условия.

С Постановление от 02.03.2023 година Началникът на отдел „Методология на административнонаказателната и инспекционна дейност“ към Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ е обявил съществуването на трудово правоотношение между Д. Д. И. и Медицински център репродуктивно здраве“ ООД [населено място] за длъжност „поддръжка“ с начална дата 22.04.2021 година и е дал предписание за сключване на трудов договор до 10.03.2023 година. За да постанови този резултат органът е приел, че гражданските договори прикриват трудово правоотношение, тъй като е уговорено време и място на извършване на работата, периодично плащане на възнаграждение за работа, която се извършва чрез личен труд.

Постановлението е връчено на жалбоподателя на 02.03.2023 година.

Въз основа на молби от 09.03.2023 година и 20.03.2023 година с Решения № № 23014654/10.03.2023 година и 23017414/21.03.2023 година срокът за сключване на трудов договор е продължен до 30.03.2023 година.

Видно от представената Справка от 29.06.2023 година от Директора на дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“ при Националната агенция за приходите Д. Д. И. има осигурителен доход за периода м.04.2021 година – м.02.2023 година, като работещ по нетрудово правоотношение и за периода м.03.2023 година, като работещ по трудово правоотношение.

Жалбата е депозирана на 16.03.2023 година и от адресата на акта, поради което съдът намира, че е допустима.

Съдът намира, че постановлението е издадено от компетентен орган, арг. чл. 405а, ал. 1 от КТ, вр. чл. 23, ал. 1, т. 3 Устройствения правилник на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“. Началникът на отдел „Методология на административнонаказателната и инспекционна дейност“ към Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ е контролен орган по смисъла на чл. 399, ал. 1, т. 1 от КТ, вр. чл. 21 от Устройствения правилник на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“. Същият е в структурата на Дирекция „Правно осигуряване на инспекционната дейност“.

Оспореното постановление е в писмена форма, съдържа ясни мотиви и разпоредителна част.

Съдът намира, че жалбоподателят не е уведомен за започналото административно производство. Констативният протокол е съставен на 02.03.2023 година и на същата дата е издадено и обжалваното постановление.

Съдът намира, че нарушението не е съществено, тъй като правото на защита на жалбоподателя не е нарушено. След издаване на постановлението жалбоподателят не е представил доказателства, които да доведат до различен правен извод от този в обжалваното постановление. Представеното в съдебното заседание удостоверение за осигуряването на Д. И. не води до извод, че последният не е престирали работната си сила по трудово правоотношение. Извършеното отбелязване е въз основа на подадена от жалбоподателя-осигурител информация и от него не може да обоснове извод за характера на правоотношението. От представената справка се установява, че И. е продължил да извършва дейността, за която е нает и след изтичане на срока на гражданския договор, поради което и са били внасяни осигуровки и за м. 02 и м. 03.2023 година.

Съдът намира, че от анализа на представените граждански договори следва да се направи извод, че И. е престирали работна сила. Същият е нает от жалбоподателя да поддържа площи, прилежащи към сградата, в която се извършва дейността му, срещу определено възнаграждение, при предоставяне на техника за изпълнение на мероприятията и при организиране на работата.

Разграничителният критерий при определяне дали едно правоотношение е трудово или гражданско/облигационно следва да бъде престацията от лицето, извършващо работата, дали то предоставя работната си сила.

Легално определение на това понятие не се съдържа в КТ. Националният статистически институт е дал определение на понятията „заети лица“ и „наети лица“ във връзка с изследване на заетостта и е възприел, че „заети лица“ са лица, които извършват работа за производство на стоки и услуги поне 1 час срещу заплащане (в пари или натура) или друг доход, а „наети лица“ са лицата, извършващи работа, за

която получават възнаграждение в пари или натура под формата на работна заплата (в т.ч. лицата на постоянен и временен трудов договор, на пълно и непълно работно време). От съдържанието на тези сходни понятия следва да се извлече и съдържанието на понятието „работна сила“, а това е способността на човека да произвежда, чрез извършване на определени физически и/или интелектуални действия/усилия.

От съществено значение за преценката дали дейността е изпълнявана по трудово правоотношение или по граждански договор и по-точно по-договор за изработка, е обстоятелството, че възложената работа, макар и да е била определена по обем и като краен резултат, при изпълнението и не е била налице самостоятелност, след като изпълнителят е действал под ръководството и контрола на възложителя, като не е вложил свои материали, техника или други подобни.

Съгласно чл. 1, ал. 2 от Кодекса на труда отношенията при предоставянето на работна сила се уреждат само като трудови правоотношения. От събраните по делото доказателства е установено наличието на елементите на трудово правоотношение - престирание на работна сила за извършване на еднородна дейност – поддръжка на площи, за определен период от време, срещу уговорено възнаграждение, на определено място, както и отношения на контрол от страна на дружеството по отношение на извършваната работа.

С оглед на горното съдът намира, че органът правилно е приел, че трудовото правоотношение е трудово. Органът правилно е приел, че към момента на извършване на проверката страните са в трудово правоотношение, въпреки уговорения в Граждански договор № 6/30.12.2022 година срок 31.01.2023 година. Видно от представената жалбоподателя справка за осигуряването на И., същото е продължило и след изтичането на срока в гражданския договор. Представената справка съдът приема, като доказателство, че към момента на извършване на проверката и издаване на обжалваното постановление между жалбоподателя и И. е налице трудово правоотношение.

Контролните органи могат да обявят съществуването на трудово правоотношение с постановление, когато установят, че се предоставя работна сила в нарушение на чл. 1, ал. 2 от КТ, арг. чл. 405а, ал. 1, изр. 1 от КТ. В постановлението се определя началната дата на възникване на трудовото правоотношение, арг. л. 405а, ал. 1, изр. 3 от КТ. Изискването за посочване на дата на възникване на трудовото правоотношение налага извод за възможност с постановлението да бъде установено такова и за минал период. Изискването е работна сила да се предоставя към момента на извършване на проверката. Ако правоотношенията между страните са прекратени към момента на извършване на проверката, установяване съществуването на трудово правоотношение за минал период е по реда на Граждански процесуален кодекс, чрез предявяване на установителен иск.

С оглед на изложеното съдът намира, че жалбата, като неоснователна следва да се отхвърли.

На ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева, на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Предвид горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 3 от АПК, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Медицински център Репродуктивно здраве“ ООД със седалище и адрес на управление [населено място], район „Л.“, [улица], вх. Б, ет. 5, ап. 14-15, ЕИК[ЕИК], срещу Постановление от 02.03.2023 година на Началника на отдел „Методология на административнонаказателната и инспекционна дейност“ към Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, с което е обявено съществуването на трудово правоотношение между Д. Д. И., ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк], [жилищен адрес] и „Медицински център репродуктивно здраве“ ООД [населено място] с начална дата 22.04.2021 и е дадено предписание за сключване на трудов договор в срок до 10.03.2023 година.

ОСЪЖДА „Медицински център Репродуктивно здраве“ ООД със седалище и адрес на управление [населено място], район „Л.“, [улица], вх. Б, ет. 5, ап. 14-15, ЕИК[ЕИК] ДА ЗАПЛАТИ НА Дирекция „Правно осигуряване на инспекционната дейност“ към Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, сумата от 100 (сто) лева.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния съд на Република България в 14 дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ :